

Beslissing 2014-03 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Thomas Van Hemeledonck

tegen

Story, de heer Frederik De Swaef, hoofdredacteur, en mevrouw Lisa Gabriëls, journaliste

Met een brief van 19 maart 2013 dient de heer Thomas Van Hemeledonck klacht in tegen Story, de heer Frederik De Swaef en mevrouw Lisa Gabriëls. Aanleiding is een artikel in Story van 26 februari 2013 met als titel: "VTM-journalist Thomas Van Hemeledonck. 'ging jarenlang vreemd met tientallen vrouwen'." Hoofdredacteur Frederik De Swaef antwoordt hierop met een brief van 14 mei 2013, waarop de heer Thomas Van Hemeledonck gerepliceerd heeft met een brief van 8 oktober 2013.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 17 januari 2014. De heer Thomas Van Hemeledonck was hierop aanwezig. Namens Story verschenen hoofdredacteur Frederik De Swaef en bedrijfsjurist Gilles Van Cauteren.

DE FEITEN

Klager is een bekende journalist die op VTM verscheidene programma's presenteert of eraan meewerkt. In de vooravond van 22 februari 2013 wordt hij via SMS gecontacteerd door journaliste Lisa Gabriëls van Story, die hem om een reactie vraagt op een interview met zijn ex-vrouw over verscheidene affaires die hij zou gehad hebben en die aan de basis zouden liggen van hun echtscheiding. Klager ziet de SMS pas 's avonds laat en neemt daags nadien, op zaterdag 23 februari, contact met de journaliste. Klager vraagt bedenktijd die hij naar eigen zeggen krijgt, en stuurt op zondag 24 februari een reactie naar de journaliste waarin hij zijn echtscheiding bevestigt en stelt dat dit verder behoort tot zijn privéleven. Hij vraagt aan Story om deze reactie woordelijk bij het artikel te publiceren. In het nummer van 26 februari publiceert Story het interview met de ex-vrouw van klager. Het artikel wordt op de voorpagina aangekondigd met onder meer een citaat: "Thomas: 'Ik ben wie ik ben, ik zal nooit één vrouw trouw blijven'." De reactie van klager wordt niet gepubliceerd in het betrokken nummer.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert aan dat hij geen loyale kans kreeg om op het interview te reageren. Op het moment dat journaliste Lisa Gabriëls hem op vrijdag 22 februari contacteerde, was hij met vakantie in het buitenland zodat hij de SMS pas na enkele uren zag. Toen hij daags nadien de journaliste contacteerde, zei deze dat Story afsluit op maandag en klager dus nog twee dagen had om te reageren. Op zondag 24 februari stuurde klager een reactie naar de journaliste die hij woordelijk gepubliceerd zou zien. Hij bevestigde daarin zijn echtscheiding en stelde dat dit verder hoorde tot zijn privéleven. Op maandag 25 februari meldde Story aan klager dat het magazine zoals altijd afgesloten was op vrijdagavond 22 februari en dat zijn reactie dus te laat kwam voor het nummer van 26 februari. Klager vindt dit niet loyaal en stelt dat er geen enkele urgentie om het artikel te publiceren. Story had zonder probleem kunnen wachten tot een volgend nummer.

Klager noemt de beweringen over zijn privéleven niet maatschappelijk relevant. Hij geeft toe dat hij in vroegere publicaties gesproken heeft over zijn privéleven en zijn echtscheiding, maar stelt dat hij zijn echtscheiding daarin enkel bevestigde zonder verder commentaar.

Klager betoogt dat de privacy van zijn minderjarige dochter uit een vorige relatie geschonden is. Er was geen enkele reden om haar in het artikel te vermelden.

Klager vindt dat Story de inhoud van het interview onvoldoende gecheckt heeft, noch bij hemzelf noch bij derden door zich te baseren op slechts één bron, zijn ex-vrouw.

Klager neemt ten slotte aanstoot aan het citaat op de cover van Story: “Ik ben wie ik ben, ik zal nooit één vrouw trouw blijven.” De cover wekt de indruk dat dat citaat van hem komt, terwijl uit het artikel blijkt dat het om een citaat van zijn ex-vrouw gaat, die de uitspraak in zijn mond legt.

Story voert aan dat de ex-vrouw van klager het magazine contacteerde om een interview te geven over het privéleven van een andere bekende Vlaming, met wie klager een affaire zou gehad hebben. Toen bleek dat het verhaal veeleer over klager ging dan over de betrokken vrouw, besliste Story om het toch te publiceren. We moesten, gezien de deadline, snel beslissen en daardoor zijn er fouten gemaakt, stelt Story.

We hebben ook te snel geconcludeerd dat klager niet wilde reageren op onze vraag omdat hij niet onmiddellijk antwoordde, geeft Story toe. Dat was een foute interpretatie. De snelle publicatie had te maken met de voorwaarden die de ex-vrouw van klager stelde. Zij wou slechts een interview geven als dat gepubliceerd zou worden in het nummer van 26 februari. Story zegt dat het die voorwaarden onvoldoende overwogen heeft.

Story vindt anderzijds dat het verhaal over het privéleven van klager wel relevant is, aangezien klager in het verleden zelf met zijn privéleven naar buiten trad. Als hij dat deed, had ook zijn ex-vrouw het recht om het te doen, al vindt Story dat het de ex-vrouw al te zeer een forum heeft gegeven.

De inhoud van het artikel is volgens Story voldoende gecheckt bij een derde partij, maar die derde partij wilde niet dat haar reactie gepubliceerd werd vanwege haar privacy.

Story geeft toe dat het de passage over de minderjarige dochter van klager niet had mogen publiceren.

Ten slotte is het citaat op de cover fout, zegt Story, aangezien de indruk gewekt wordt dat het een citaat van klager is, terwijl het om een uitspraak van de ex-vrouw van klager gaat.

BESLISSING

Story heeft klager geen loyale kans gegeven om op het geplande interview te reageren. Uit de briefwisseling blijkt immers dat Story al op vrijdagavond werd afgesloten, zodat klager slechts enkele uren had om te reageren.

Story heeft het verhaal over het privéleven van klager onvoldoende gecheckt bij klager noch bij derden. Naast de ex-vrouw van klager die zelf belanghebbende partij is, contacteerde Story twee bronnen, maar zoals Story zelf schrijft, lachte één bron het verhaal weg en was de ander niet bereikbaar voor commentaar. Dit had Story moeten aanzetten tot meer terughoudendheid bij de publicatie van het verhaal. Artikel 2 van de journalistieke Code stelt: *De journalist checkt de waarachtigheid van de informatie.*

De passage over de minderjarige dochter van klager en de relatie met haar vader schaadt het meisje in haar privéleven. Er zijn geen argumenten om de minderjarige dochter in het artikel te betrekken. Artikel 23 van de journalistieke Code stelt: *‘De journalist respecteert het privéleven van personen en tast het niet verder aan dan noodzakelijk in het maatschappelijk belang van de berichtgeving. De journalist gaat in het bijzonder omzichtig om met mensen in een maatschappelijk kwetsbare situatie, zoals minderjarigen, slachtoffers van criminaliteit, rampen en ongevallen, en hun familie’.*

Het citaat op de cover is nooit door klager ten aanzien van Story uitgesproken terwijl Story expliciet die indruk wekt. Artikel 3 van de journalistieke Code bepaalt: *‘De journalist schraapt of verdraait geen essentiële informatie in teksten, beelden, klankfragmenten of andere documenten.*

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 13 februari 2014